

# Vyšetřování ztráty třídní knihy – Zdeněk Svěrák a Ladislav Smoljak

---

## Autoři

### Ladislav Smoljak

- 1931–2010
- Marečku podejte mi pero
- Vrchní prchni

### Zdeněk Svěrák

- 1936
- Český humorista, spisovatel, herec, scénárista, dramatik, textař. Úzká spolupráce s Ladislavem Smoljakem (divadlo Jára Cimrmana) a s Jaroslavem Uhlířem (hudba). Vystudoval pedagogickou VŠ (učitel češtiny)
- Dramatická tvorba po roce 1945

## Divadlo Jára Cimrmana

- Funguje od konce 60. let
- Repertoár tvoří komické hry Ladislava Smoljaka a Zdeňka Svěráka
- Po sérii úmrtí kmenových herců byly přizvány posily – Vojtěch Kotek, Josef Čepelka a Ondřej Vetchý
- Je jedno z divadel malých forem
  - Na zábradlí, Husa na provázku, Ypsilon, Jára Cimrmana
- Hry se zde skládaly ze dvou částí
  - Beseda o Járovi Cimrmanovi
  - Samotné jeho dílo
- Původně se soubor mohl skládat pouze z amatérských herců a mužů

### Jára Cimrman

- Fiktivní postava, český génius
- údajně autorem her z jeho divadla
- vynálezce, filozof, dramatik, učitel, cestovatel...
- zkrátka renesanční člověk, který stál téměř u všech důležitých objevů a historických událostí, ale vždy ho někdo předběhl nebo zůstal v pozadí.
- V roce 2005 byl Jára Cimrman zvolen jako **největší Čech** v televizní anketě. Organizátoři ho však nakonec museli vyřadit, protože není skutečný.

## Vyšetřování Ztráty Třídní knihy

- Komédie, částečně absurdní drama → opakující se dialogy
- Téma: absurdita školství → autorit???
- V první části se popisuje Cimrmanův pedagogický systém, který je dále rozdělen do 11 krátkých kapitol
- Jazyk: spisovný

Děj

Vlastní divadelní hra pojednává o snaze donutit žáky sedmé třídy k navrácení třídní knihy, k jejímuž pravděpodobnému zcizení došlo před sedmi lety. V této snaze se během hry postupně vystřídají všechny čtyři účinkující postavy: Učitel, Ředitel školy, Inspektor a Zemský školní rada. Když už se vyzkoušeli všechny pedagogické metody (po zlém i po dobrém), přicházeli na řadu vyšší instance a strach z autorit. V žádném případě to ale nebyl strach žáků, ale naopak vyučujících. A z celé hry dojdete k tomu, že z učitele se vyklube tzv. „slaboch“, který se bojí hlavně pana ředitele, pan ředitel zas pana inspektora a dobrácký pan inspektor zas zemského školního rady. A všechny tato marná snaha, prostě k ničemu nevede, protože třídní kniha se ani po sedmi letech nenajde.

p

**2) Učitel:** No, pane řediteli, nerad to říkám. Ale musím si postěžovat.

**Ředitel:** Ale, ale. To je pěkné.

**Učitel:** No pane řediteli. Učí se dobře, to nemohu říct. Ale máme tady jeden takový ošklivý, nepěkná věc.

**Ředitel:** Co to slyším

**Učitel:** No, pane řediteli.

**Ředitel:** Ve třídě, která se pěkně učí? To nemůže být nic vážného. Leda nějaká maličkost.

**Učitel:** No pane řediteli, není to maličkost. Skoro se Vám to bojím říct.

**Ředitel:** Ale jděte, pane kolego, snad ono to nebude tak hrozné.

**Učitel:** No, pane řediteli, je to takový ošklivý a skoro bych řekl zlý, zlý, pane řediteli, nepěkná věc.

**Ředitel:** Ale ne.

**Učitel:** Už je to tak, pane řediteli.

**Ředitel:** Pane kolego, řekněte: že vy to trošku přeháníte.

**Učitel:** No, pane řediteli. Nepřeháním. Jen se zeptejte žáků, jestli přeháním. No žáci, řekněte panu řediteli, jestli přeháním, že nepřeháním?